

ONTWIKKELING VAN HET KEMPO IN NEDERLAND

Er is veel geschreven over de ontwikkeling van het kempo in Nederland, echter twee namen zijn onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis die terug gaat naar de jaren eind '50 en begin '60, deze zijn Carel Faulhaber en Gerard Meijers.

Drs. Harry de Spa

Drs Harry de Spa (1951 -1999), een kempo leraar van het eerste uur, heeft zorgvuldig onderzoek gedaan naar de „ontstaansgeschiedenis” van het kempo in Nederland en hierover een uitgebreide artikelenreeks geschreven, genaamd: *"Een onophoudelijk streven naar heilheid"*. Het hierna volgende is voor een belangrijk deel afkomstig uit het door Harry de Spa verrichtte en gepubliceerde onderzoek en geeft een goed beeld van de ontwikkeling van het kempo van toentertijd naar nu. Het NU is voornamelijk toegespitst op de leraren die momenteel binnen de Nederlandse Federatie voor Krijgskunsten (NFK) actief zijn.

Carel Faulhaber

De heer Faulhaber werd op 2 november 1923 in Semarang (Indonesië) geboren. De eerste kennismaking met het kungtao (Chinees karate) was, volgens eigen zeggen, via zijn vader Andries Friedrich Faulhaber, die het op zijn beurt weer van zijn vader leerde. In januari 1954 kwam Carl Faulhaber met zijn Indonesische vrouw en vier zonen naar Nederland. Na verschillende malen overgeplaatst te zijn (Faulhaber was beroepsmilitair te Ede en Weert), vestigde hij zich begin 1961 voorgoed in de gemeente Renkum. Zijn vier zonen kregen allen persoonlijk kungtao-onderricht vanaf hun vijfde jaar zij waren stuk voor stuk sterke en ferme, openhartige jongens en tevens goede vechters. Ook de heren Schilder (geb. 1926) en Wim Hofs (geb. 1926, sportschooleigenaar van Noviomagum en zelf judo-veteraan en oud-kempoka), die beiden oud-militair in het toenmalige Nederlands-Indië waren, herinneren zich Carel Faulhaber als een geduchte kungtao cq. kempo-meester, en als degene die het „Kempo” in Nederland geïntroduceerd heeft.

Gerard Meijers

Er diende zich in 1962 een andere Indische Nederlander aan bij de toenmalige sergeant 1e klas Carel Faulhaber, te weten de korporaal Gerard Karel Meijers.

De heer Meijers kwam in 1950 eveneens vanuit de Republiek Indonesië in Nederland aan en vertrok een paar jaar later als vrijwilliger naar de Koreaanse Oorlog. Na eigen zeggen maakte hij er kennis met het army combat Taekyon, behaalde er de 1e dan in en bezocht in 1954 eveneens Japan. In hetzelfde jaar werd hij bij terugkomst in Nederland korporaal-assistent bij de sergeant van de stormbaan op de Harskamp, alwaar hij later in 1962 interesse toonde voor het kuntao van dhr. Faulhaber. Meijers had enige tijd judo en jiu-jitsu getraind bij Sportschool Boersma in Amersfoort alsmede Kyokushinkai karate bij de nestor van het Nederlandse karate John Bluming Sensei. Na met laatstgenoemde gebrouilleerd geraakt te zijn droeg Meijers het Faulhaber-kempo, mede op aandrang van de nog minderjarige zoons van dhr. Faulhaber, naar buiten uit. Mede onder invloed van de heer Meijers werd het kuntao van de heer Faulhaber zowel in technische zin als in de nomenclatuur omgevormd tot het „Shaolin-kempo”, zoals wij dit vanuit overlevering o.a. binnen de Shaolin-Kempo Bond van de F.O.G. (Federatie Oosterse Gevechtssporten) kenden.

Dit „Faulhaber-Meijers kempo" zou tot eind 1966 gezamenlijk opgaan en eerst medio 1967 daadwerkelijk organisatorisch uit elkaar vallen in de voornoemde kempo-sectie van de Judokwai Nederland en de Meijers-groepering van de hiertoe opgerichte Eerste Nederlandse Shaolin Kempo Bond (ENSK). Het kempo heeft zich hier nooit van weten te herstellen.

In eerste instantie had, zonder iemand hiermee te willen benadelen of te kort te doen, de basis van dit kuntao of kempo nog geen sterke fundatie. In de kern was het: een vijftal korte kata-achtige vormen, sifats genaamd, aangevuld met wat aan Kyokushinkai ontleende of tenminste hierdoor geïnspireerde kumite-vormen en tevens nog wat grepen en klemmen, het zgn. Djusu-systeem, duidelijk geënt op zijn ervaringen in het judo en jiu-jitsu. Eén en ander werd gecompenseerd, wellicht ook onder invloed van het Kyokushinkai, door veel aandacht voor het vrije gevecht en zogenaamde breekttest-technieken.

Kort daarop in 1968/69 viel de kempo-sectie Judokwai Nederland al uit elkaar. De meeste kempo-instructeurs uit die groeperingen gingen individueel verder en sommigen, niet verwonderlijk gezien hun etnische achtergrond, lieten zich voornamelijk inspireren door het pencak-silat of onderwezen voortaan een soort kempo-pencak mengvorm. Onder andere de leraar Ted Verschuur behoorde tot de laatstgenoemde categorie en zag überhaupt niets meer in het zgn. „rudimentaire kempo”, zoals dit onder Faulhaber-Meijers gestalte had gekregen.

Het kempo onder leiding van Meyers ("sifu" genaamd), ontwikkelde zich aldaar in de regio, met name vanwege zijn charismatische persoonlijkheid en de publiciteit die er rond hem ontstond. Wat er dan ook ooit over deze man geschreven is en hoe hij zich ook later genoemd of gedragen heeft, hij beschikte in ieder geval over bijzondere technische kwaliteiten/vaardigheden, waardoor hij de Arnhemse vechtsportwereld wist te inspireren. Sifu had in 1966, na de breuk met de familie Faulhaber, door Japan en Zuidoost-Azië gereisd en in deze periode beslist niet stil gezeten. Hij had bij grootmeester Gogen Yamaguchi van de Goju-kai getraind, een bezoek gebracht aan de Shorinji-kempo tempel van Doshin So op Taiwan en in Thailand gongfu getraind en dit alles heeft ongetwijfeld invloed op zijn verdere ontwikkelingen gehad. Op de zwart-witte kempo-gi's, conform de yin-yang filosofie, prijkte de rechtopstaande vuist van de Yamaguchi-familie en Sifu Meijers had het vaste voornemen tevens Goju aan zijn dangraad-houders te onderrichten. In ieder geval werden de ademhalingskata Sanchin en Tensho onderdeel van het kempo-curriculum.

Het Arnhem van de late jaren '60, was in die tijd De „Kempo-stad” bij uitstek van Nederland, met gepassioneerde beoefenaars zoals o.a. Jan Brüger, Ben Brink, Willem Willemse, Jan Zoet en Carmine Tundo, als besliste toppers in die dagen. Jan Brüger zou op zijn beurt iemand als Cor Brugman voortbrengen en Carmine Tundo was de directe leraar van Ed Speijers en Menno Albouts. Later genoemden zouden vooral in het kempo van de jaren '70 een rol spelen. In 1973/74, onder invloed van de Amerikaanse serie Kung-fu met David Carradine en de Bruce Lee-hausse, was er op de sportscholen zoveel aanloop, dat er soms wel honderd leerlingen op een avond trainden.

Sifu Meijers zou zelf rond die tijd naar Duitsland vertrekken en er veel opzien baren met zijn shaolin-kempo gongfu. Eveneens in Duitsland zou Verschuur Sensei zijn kempo een heel eigen vorm geven aan de door hem ingeslagen kempo-weg, die werd beïnvloed door diverse stromingen. In 1972 bracht hij zijn kempo onder bij de International Budo Federation (IBF) onder voorzitterschap van dhr. Piet Schonewille. Hier zwaaide een bijzonder technische kempoka, dhr. Cees van der Wielen, 4e dan uit Apeldoorn en oud-leerling van Sifu Meijers, de scepter. In die tijd werd het idee opgevat om samen met personen als Brüger, Tundo, Brink, Brugman, Perquin e.a. het kempo „nationaal” onder één noemer te brengen.

Eind 1975 was dit voltooid en hadden ze contacten (her)opgebouwd met kempo-scholen in het hele land. Op 18 januari 1976 vond in het Gelderse Bemmelen bij Nijmegen de eerste demonstratie plaats onder auspiciën van de Belangengroep Shaolin-Kempo Nederland (BSKN).

Op 1 februari 1976 vond in het bondsbureau van de Internationale Organisatie Gevechtssporten (IOG) van Charles Dumerniët een vergadering plaats om het kempo eventueel onder te brengen bij het IOG. Op 15 februari 1976 waren er voor het eerst de Open Nederlandse Kampioenschappen Kempo IOG in Amicitia te Den Haag. De Doetinchemmer Cor Brugman werd hierbij onbetwist kampioen.

Bovenstaande foto is gemaakt in de begin jaren 1980 de toen toonaangevende leraren, en assistenten waren op bezoek bij Sifu Gerard Meijers in Duitsland. Op de foto zijn te zien :

*Staaende v.l.n.r. ? assistent van Sharif Bouyazidin, Piet Brouwmels, Aad de Jongh, Lucas Tetelepta, Charif Bouyazidin, Harry de Spa, Gerard Meijers, Cor Brugman en Eddy Speijers dit was de van oorsprong **Meijers "kant"***

*Zittend v.l.n.r. Rene Scharff, Hans Segers, Roy Doets, Jan Bezemer, Nymphrey Nahafahik en Lesley Nahafahik, de van oorsprong **Faulhaber- Bax kant**.*

Bovenstaande illustreert dat er in die tijd al nauwe samenwerking was tussen de "stijlen" er werden veelvuldig trainingen georganiseerd en ook dan graden examens afgenomen

Een belangrijke inhoudelijke wending voor het Kempo zou echter tot stand worden gebracht in december 1975. Klaas Padberg (leerling H de Spa) was in contact gekomen met twee Chinese gongfu leraren, te weten Sifu Kon Sieuw Jie (Den Bosch) en Sifu Kon Mien Ho (Amsterdam). Beiden waren afkomstig uit Suriname en hadden in Nederland de Pack Mee oftewel „Witte Wenkbrauw” gongfu stijl getraind. Klaas introduceerde Harry de Spa bij beide gongfu instructeurs en hiermee was in feite zijn uiteindelijke keus voor het traditionele gongfu (wu-shu) gemaakt. Vanaf die tijd oefenden zij naast het kempo tevens het Pack Mee Pai gongfu. Klaas zou in 1976 door het gehele land reizen op zoek naar alles wat met kempo, kungtao of gongfu te maken had en was zonder twijfel de grote stimulator voor wat in datzelfde jaar de „Shaolin Kempo Organisation" (SKO) werd. Eveneens zocht Klaas in Duitsland Sifu Meijers op en introduceerde Sifu Meijers en Sifu Kon Sieuw Jie aan elkaar. Sifu Jie zou door Sifu Meijers uiteindelijk tot 5e Toan (Dan) gegradueerd worden. De SKO werd met opzet opgericht, teneinde het gehele Chinese vakgebied (d.w.z. kempo, kungtao, gongfu, wu-shu) organisatorisch vorm te geven en is daarmee m.i. te beschouwen als de voorloper van de huidige Wu-shu Federatie Nederland (WFN). Uiteindelijk zou er een dagelijks bestuur (De - SKO) gevormd worden,

bestaande uit een voorzitter Berry Perquin, een secretaris Klaas Padberg en een penningmeester Cor Brugman. Tevens werd er een Technische Commissie (TC) opgericht, bestaande uit Jan Brüger 4e Toan, Ben Brink 4e Toan en Harry de Spa 3e Toan. Hiermede werd er een begin gemaakt met de maandelijkse kadertrainingen, nationale examens, wedstrijdtrainingen en na een aantal voorbereidende wedstrijden in Arnhem vonden er op 15 oktober 1977 de 1e Open Nederlandse Kampioenschappen Kempo gongfu SKO in Veenendaal plaats.

Hoogtepunten waren vervolgens de 1e Open Europese Kampioenschappen Kempo gongfu op 12 februari 1978 te Doetinchem met tal van Europese inschrijvingen, waaronder het befaamde Engelse Lau Gar team en een aantal goede demonstraties, waaronder het Shaolin-kempo team van sifu René Scharff uit Waddinxveen met zijn leerlingen zoals Hans Segers, Tom Tahitu, Roy Doets en Jan Bezemer.

Foto uit 1980 v.l.n.r.: Roy Doets, Rene Scharff, Hans Segers en Jan Bezemer, en Tom Tahitu respectievelijk lesgevers van de kempo-scholen in Reeuwijk, Waddinxveen, Den Haag (nu Zoetermeer) en Voorburg, Gouda en Moordrecht.

René was aanvankelijk begonnen bij Walter de Mooij (Kyukushinkai karate) en later overgestapt naar het kempo onder leiding van de gebroeders Hans en Jimmy Bax (een oud-assistent) van Sifu Gerard Meijers. Rene Scharff had een zeer enthousiaste en gemotiveerde groep kempo-ka's rondom zich heen gegroepeerd, waarmee hij zonder meer een graag geziene gast was bij demonstraties met name in de Benelux. 1976 kan gezien worden als een zeer bewogen jaar, met o.a. de „breuk” met de IBF, maar ook de „totstandkoming” (geboorte) van de SKO plaats.

Bovenstaande een foto uit 1971 hier zijn onder andere te zien Rene Scharff en Jan Bezemer ((staande 1° en 2° van rechts) en Hans Segers (zittend 3° van rechts)

Sifu Meijers gaf inmiddels les in Shaolin-kempo gongfu te Mönchen Gladbach en was opnieuw bereid om technisch leiding te gaan geven aan de SKO.

Het was eind 1979, SKO was aan z'n eind gekomen en Cor Brugman trainde bij Sifu Meijers in Mönchen-Gladbach en was door laatstgenoemde tot 5e Toan gegradueerd. Inmiddels begin 1980, Sifu Meijers stond in contact met de heer John Bontje, voorzitter van de Karate-do Bond Nederland (KBN), de ruim één jaar oude voortzetting van de karate-sectie van de voormalige Budo Bond Nederland (BBN). Bovendien had hij contact met ruim 2000 kempo-ka's en het was de bedoeling om een Kempo-karate sectie te gaan formeren binnen de KBN. Hiertoe zouden Cor Brugman en Harry de Spa, in nauwe samenspraak met hem, de technische en organisatorische leiding op zich moeten nemen.

Op 25 april 1981 vond er in Utrecht voor het eerst een bijeenkomst plaats tussen vertegenwoordigers van de KBN (o.a. Tom Wessels, Henk Kelfkens) en kempo-lesgevers. Op deze dag werden Cor Brugman en Harry de Spa gekozen tot vertegenwoordigers voor Shaolin-kempo en Hans Hesselmann voor Kenpo-karate.

Op 3 oktober 1981 zou de eerste „Rijkserkende" opleiding starten, georganiseerd door de KBN en onder auspiciën van het toenmalig Ministerie van CRM, voor **assistent-leraar** en later ook

leraar karatedo. Al met al zou de opleiding tot leraar karatedo op 10 maart 1984 worden afgesloten.

Allereerst moest het kempo, zoals het onder Faulhaber-Meijers gestalte had gekregen, gestandaardiseerd worden en dan tevens dusdanig worden herzien dat er een aansluiting gevonden zou kunnen worden met het bestaande Pack Mee gongfu programma, zoals geleerd in de periode 1975-'80.

Een hele klus waar eigenlijk niemand gelukkig mee was maar waarvoor ook niemand een oplossing had. Een grote groep kempo-lesgevers haakte af, enerzijds omdat ze vonden dat het kempo inhoudelijk teveel geweld werd aangedaan, anderzijds omdat ze de toelatingseisen tot de KBN te hoog vonden, met ondermeer een „verplichte” opleiding tot respectievelijk assistent- en leraar karatedo.

Uiteindelijk bleef er een groep van 26 scholen over, waaronder de kempo-scholen van Segers, Bezemer, Tahitu en Doets en hiervan hebben de drie eerstgenoemden de respectievelijke assistent- en leraarsopleidingen bij de KBN gevolgd en gehaald. In de periode 1981-1984 werd er hard gewerkt met het doel om de **eenheid en uniformiteit** te versterken en te stimuleren. De reguliere maandelijkse trainingen, die in het gerenommeerde Sportcentrum Papendal te Arnhem werden gehouden hebben hieraan een belangrijke bijdrage geleverd.

Foto 1982 centrale training dojo Kelfkens te Utrecht, o.l.v. Harry de Spa met o.a. Tommy Tahitu, Hans Segers , Jan Bezemer en Roy Doets.

Uiteindelijk ontstond er een gedegen dangraden curriculum van 1° tot en met 5° dan. Er werden diverse successen behaald door kempoka's waaronder de toen nog zeer jeugdige David Tahitu, die onder de bezielende leiding van zijn vader trainde. De leraren maakten zich ook bestuurlijk verdienstelijk, Tom Tahitu, Hans Segers en Jan Bezemer werden dangraad examiner. Jan Bezemer heeft een aantal jaren zitting gehad in de nationale katacommissie, deze functie werd

later door Tom Tahitu bekleed omdat Jan Bezemer gevraagd werd zitting te nemen in de Nationale Gradencommissie als stijlvertegenwoordiger kempo. Samen met andere karate meesters, zoals Wim van der Leur, Jan Kallenbach en Rob Zwartjes werd invulling gegeven aan de technische en inhoudelijke ontwikkelingen van de diverse stijlen binnen de KBN . Uiteindelijk heeft de kempo als zelfstandig erkende stijl ruim 25 jaar geparticipeerd binnen de KBN. Nog steeds zijn kempo scholen lid van de KBN, echter als “ slapend” lid. Door allerlei bestuursonwikkelingen en onvrede bleef er uiteindelijk maar een relatief klein aantal scholen over, dat zich blijkbaar onvoldoende gehoord voelde en daardoor vreesden dat hun “eigen identiteit” uiteindelijk verloren dreigde te gaan. Inmiddels zijn er momenteel (zoals bekend) een aantal van eerdergenoemde scholen en lesgevers van het “**eerste uur**” terug te vinden bij de NFK.

Augustus 2014

Jan Bezemer en Hans Segers

Bronvermelding:

Harry de Spa Shihan "Een onophoudelijk streven naar heelheid"